

Opgave at udføre, og, naar der i § 193 staaer, at de, der ere Medlemmer af frivillige Corpsjer, under visse Betingelser kunne fritages for Tjeneste i Forstærkningen, kan det derfor ikke have været Regjeringens Mening, at dette skulde forstaaes saaledes, som om de virkelig skulde være frie for at gjøre nogensomhelst Krigstjeneste i Forstærkningen. Nogle af Udvalgets Medlemmer have derfor foreslaaet at tydeliggjøre Paragraphen ved en Tilføielse, som gjør det pien-synligt, at de paagjældende Corpsjer udgjøre en virkelig Deel af Krigsmagten og altsaa kunne kræves til Tjeneste ligesom andre Dele af Forstærkningen. Andre Medlemmer af Udvalget have derimod troet, at det var ligesaagodt at lade den hele Paragraph udgaae, og jeg maa tilføie, at vi øvrige Medlemmer af Udvalget heller ikke ansee Paragraphen for at være overmaade vigtig eller nødvendig; de troe, at den kan være ganske nyttig til at opmuntre til Dannelsen af frivillige Corpsjer, i hvilke der jo ofte kan komme en meget god Mand ind; men efter de Betingelser, som ere opstillede og maae opstilles i Paragraphen for den i samme omhandlede Begunstigelse, ansee vi det dog ikke for rimeligt, at den vil udøve nogen særdeles Virkning i saa Henseende, og det vil derfor ikke gaae os meget nær til Hjerte, om det ærede Thing skulde følge det under Nr. 23 b. i Betænkningen opførte Forslag og udstemme hele Paragraphen. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 24 i Betænkningen skal jeg blot bemærke, at Udvalget har høstet nogen Betænkelse ved den i samme omhandlede sidste Sætning af § 194. Der staaer i den: „De Rettigheder, som førend denne Lovs Straftræden ere erhvervede af Befalingsmænd eller andre i Hæren ansatte Personer, vedblive uforandrede for dem“. Meningen af denne Sætning har været Udvalget uklar, idet det nemlig ikke har vidst, hvad det var for Rettigheder, der her var Tale om, og det ikke i Motiverne har kunnet finde nogen fyldestgjørende Oplysning i saa Henseende. Det har frygtet for, at denne Sætning vilde kunne berede meget betydelige Vanskeligheder under visse Omstændigheder, og det har derfor henvendt sig til Krigsministeren for at faae nærmere Oplysning om dens Mening, hvorefter det fra Krigsmini-

steren har modtaget Meddelelse om, at han ikke satte nogen Priis paa, at Sætningen blev vedligeholdt, og Udvalgets Forslag gaaer altsaa ud paa, at den skal bortfalde.

Grøft: Jeg har kun bedet om Ordet for at forklare, hvorfor jeg med endel andre Medlemmer af Udvalget har troet at burde foreslaae, at Paragraphen om de frivillige Corps skal udgaae. Det er, som af den ærede Ordfører anført, vor Mening, at man ved Bestemmelsen i denne Paragraph vil svække Forstærkningen, og vi troe ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund dertil. Dersom Paragraphens Bestemmelse kunde virke til, at de frivillige Corpsjer blive en gavnlig Forberedelse for den active Tjeneste, dersom den kunde føre til, at de Værnepligtige, før de skulde ind i Hæren for at uddannes som Recruter, indøvede sig dygtigt i Vaabenbrug, hvad der maaskee atter med Tiden kunde føre til at afforte Forberedelsesøvelserne i Recruttiden, da vilde vi have fundet det særdeles gavnligt, at der, overensstemmende med Paragraphen, blev tilstaaet de frivillige Corpsjers Medlemmer Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen. Men vi see ikke, hvorledes hiint Maal skulde kunne naaes derved. Det forekommer os, at først saadanne Folk, der allerede have gennemgaaet den fornødne Uddannelse i Armeen, ville faae Nytte af Paragraphens Bestemmelse, og vi kunne derfor ikke ret indsee, at den kan blive til nogen Gavn for Hæren. Dette er vort Motiv til at foreslaae, at Paragraphen skal udgaae.

Winther: Af de Forslag, som jeg har været med at stille, er der to, som angaae Intendanturen; det er dem, der findes i Udvalgsbetænkningen under Nr. 19 b. 1) og 2) (i Tillæg B. Sp. 1290 øverst). Med Hensyn til det første af disse skal jeg bemærke, at Grunden til, at jeg med flere andre Medlemmer har foreslaaet en kortere Uddannelses-tid for Intendanturasistenterne og Intendantureleverne, nemlig saaledes, at 9 Maanedes formindskes til 3 Maanedes, er den, at vi have troet, at, naar man valgte de rette Folk blandt de Værnepligtige til at udføre disse Forretninger, de da ogsaa med Bøhede maatte kunne faae den til-